

רעפים, ולא מאפה יורות הערביים.

סברא שהתנור מקדש שום קרבן?

רבי יהודה אומר: נאמר "תנור — תנור" שני פעמים — להכשיר מאפה כופח! דהיינו, שאף מעשה כופח נקרא מאפה תנור.

והתנן: רבי שמעון אומר: לעולם הוי רגיל לומר: שתי הלחם ולחם הפנים, אפילו לאחר שנאפו, עדיין לא נתקדשו בקדושת כלי שרת להפסל ביוצא, ולכן הן כשרות כשהן נמצאות בעזרה, והן כשרות אפילו כשהן נמצאות מחוץ לעזרה, בבית פאגי.

רבי שמעון אומר: נאמר "תנור — תנור" שני פעמים, ללמדך: אחד, שתהא אפייתן בתנור, ואחד, שיהא הקדישן בתנור. שהתנור מקדשן, ואין כלי שרת מקדשן.

(60) ומוכח, שאין התנור מקדשן, ולכן עדיין לא נפסלים ביוצא. (61)

והוינן בה: ומי אית ליה לרבי שמעון האי

ובאמת שהשיטה מקובצת [זבחים פח ג] הביא גירסא אחת שם בגמרא, שכלי שרת מקדשין בחוץ לענין שיהיו נפסלין, ורק לענין שיהיו ראויין ליקרב, אינם מקדשין. והגרעק"א מפרש פירוש אחר בקושית הגמרא. והקדים לזה מה שמבואר בגמרא לקמן [צה], שאם שתי הלחם ולחם הפנים מתקדשים בתנור, אם כן מותר לאפותם בשבת ויום טוב, שהרי אי אפשר לאפותם מערב שבת ויו"ט, שאם כן יהיו נפסלים בלינה, אבל אם התנור אינו מקדש, אזי אפייתן אינה דוחה שבת, שהרי אפשר לאפותם מערב שבת, ולא יפסלו בלינה. ואם כן קושית הגמרא היא, שמאחר והם כשירות בחוץ, אם כן מוכח שאין צורך בדוקא לקדש אותם בשעת אפיה, שהרי בחוץ ודאי לא נתקדשו, וכנ"ל. ואם כן לא יתכן גם לומר שכאשר הם נאפות בפנים, יהיו מתקדשות בתנור, שהרי ודאי אפייתן לא יהיה דוחה שבת ויום טוב, הואיל ואפשר לאפותם בחוץ מערב שבת, שאז לא יפסלו בלינה. ולאפותם מערב שבת בפנים, גם אי אפשר, שהרי יפסלו אחר כך בלינה. ועל כרחך שגם כאשר נאפות בפנים, אינן מתקדשות בתנור.

היה מקום לדרן בזה, לכאורה, לפי שיש לומר, שלרבי שמעון יש שם קרבן כללי של מנחת מאפה תנור, שהוא כולל חלות ורקיקין, אבל יש גם שם פרטי לחלות ושם פרטי לרקיקין, ולכן כשנדר להביא מאפה תנור, יכול להביא מחצה חלות ומחצה רקיקין, שהרי שניהם כלולים בשם זה ד"מאפה תנור", אבל כשנדר להביא חלות, הרי נתחייב עצמו במנחה המסויימת ד"חלות", ואם כן לא יוכל להביא תחת זה רקיקין, שהם חלוקים בשמות הפרטיים שלהם, וצ"ע.

60. רש"י לקמן [צה] מפרש, שהכונה היא שיותר לאפותם בבית פאגי.

ורש"י כאן מפרש קושית הגמרא, שאם היה התנור מקדש היו נפסלים ביוצא. והתוס' נחלקו עליו, וסוברים שגם אם היו מתקדשים בתנור לא היו נפסלים ביוצא. ומפרשים הקושיא, שאם היו מתקדשים בתנור, היה הדבר מגונה להוציאם חוץ לעזרה. ורבינו גרשום מפרש, שאם היה הדין שהם צריכים להתקדש בתנור, היה זה מחייב לאפותם בפנים, שהרי כלי שרת אינם מקדשים אלא בפנים. והגרע"ק איגר והטהרת הקדש הקשו באמת מכח זה לפירוש רש"י, שלכאורה לא שייך לדרן כאן כלל מצד פסול יוצא, שהרי מעולם לא נתקדש על ידי כלי שרת, הואיל ונאפה בחוץ, והניחו דבריו בקושיא.

61. כתבו התוס', שאמנם רבי שמעון דיבר שם לענין שתי הלחם ולחם הפנים, ועליהם אמר שאפשר לאפותם בבית פאגי, ואילו כאן הלא